

POHLED KAZATELE NA SBOR ZA ROK 2002

Heslo sboru: "Především pak mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti. A ve vašem srdci ať vládne mír Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. A buďte vděční." Kol. 3, 14 – 15. Tři klíčová slova, která nás chtějí provázet nejen tento rok jsou: **láska, pokoj, vděčnost**. Mohou být obsahem i tohoto shromáždění, ale i rozvíjející se vize našeho sboru pro další období. Rozhodněme se před Pánem přijmout tato slova pro naše vztahy mezi sebou a námi s Bohem.

Statistika členů sboru CB Český Těšín za rok 2002

Na začátku roku 2001 bylo v našem sboru **162** plnoprávných členů.

V průběhu roku bylo přijato **10** (9+1) členů:

Romana Borská, Samuel Boszczyk, Lenka Czudková, David Heczko, Katarzyna Jurczykova, Joanna Kotasová, Jana Křižánková, Artur Rzyman, Zuzana Šimková
+ Tamar Mandryszová / ze sboru CB v Horní Suché/

Pozastaveno členství u **1** osoby (Renata Heczková).

K 31.12.2002 měl náš sbor **171 plnoprávných členů**.

* * * * *

Pozastavené členství má v současné době **10** osob:

René Bojda, Helena Bojdová, Stanislav Harčár, Alena Harčárová, Renata Heczková, Jiří Mendrok, Tadeusz Staszko, Anna Stonawska (Chotěbuz), Kamil Szeliga, Josef Šesták

Přípravných členů je k 31.12.2001 **14**:

Andrea Bielesz, Jan Czudek, Bogdan Goryczka, Daniela Goryczková, Milan Heczko, Ryszard Kotula, Irena Orsosová, Aneta Pafčová, Lukáš Pitřík, Bronislava Puszková, Magdaléna Rajcová, Tomáš Supik, Jana Vašková, Radek Wantulok

Dále v roce 2002 do našeho sboru přibyly **2 děti**:
narodili se: Matyáš Pospíchal, Aneta Jalowiczorzová,

K 31.12.2001 bylo ve sboru **87 dětí**.

Ke konci února tohoto roku dochází ke změně. Z důvodu nedořešených problémů v manželství, pro přerušování kontaktů se sborem, staršovstvo se rozhodlo pro pozastavení plnoprávného členství s. Lenky Mandryszové a přesunu členství jejího manžela Petra do sboru "Agape". Toto rozhodnutí jim bylo oznámeno dopisem. V něm byla, mezi jiným, vyjádřena naše lítost, ale současně i naděje na plné obnovení vztahů a naše ujištění o modlitbách za jejich rodinu.

Sbor na křižovatce – zhodnocení a vize sboru CB ČESKÝ TĚŠÍN.

Po mnoho generací snili lidé o tom, že budou létat jako ptáci. Mnozí se pokoušeli vzletnout a zahynuli. Až v roce 1903 Orville a Wilbur Wrightovi uvedli svět do věku létání. Nespokojili se s tím, že to není možné, nevzdali se, hledali, až nakonec vzletli. Někdo by mohl namítnout: vidíš, a nyní havarují a zabíjejí se. Ano mnozí havarovali, ale miliony denně bez problému přistanou.

"Nechte toho", říkali tvrdohlavému lékaři. Už jsme to zkoušeli a nefunguje to. Tímto lékařem byl Frederick Banting. Po mnoha pokusech, neúspěších dokázal, že nemožné funguje. Jeho experimenty nakonec vedly ke hromadné výrobě inzulínu, jímž se začala léčit cukrovka. Inzulín zachránil miliony životů.

Jsou v našem životě i ve sboru situace, že hledáme nové cesty a řešení. Někdy opakujeme stejné chyby, vracíme se zpět, znova hledáme. To nejhorší, co nás může potkat je rezignace, ustrnutí na starém, nebo usnutí na vavřínech. Potřebujeme nově vzletnout vírou, aby ještě lidé kolem nás byli zachráněni.

Prožili jsme společně tři a půl roku. Pro mně to znamená období Boží milostí, přijetí, sdílení, budování, ale současně dobu hledání, tápání, řešení neřešitelného, zklamání a někdy prohry. Myslím, že máme dost podkladů pro to, abychom dokázali částečně zhodnotit situaci našeho sboru a současně počítali s tím, že to dokonalé hodnocení je v rukou našeho Pána a on ví nejlíp, jak to ve skutečnosti s námi je. Podklady, z kterých vycházíme jsou následující:

Během minulého roku měl jsem možnost s mnohými z vás hovořit v osobních rozhovorech a řešit mnohé problémy, které se týkají našeho sborového i osobního života

Znám pohledy staršovstva na situaci ve sboru.

Anketa o růstu sboru, která byla vyhodnocena má velkou vypovídací hodnotu, je graficky znázorněna a je podkladem pro další rozvíjení a prohlubování celého projektu. Je to vědecká metoda, ale osvědčená a biblicky legitimní.

Věřím, že i mně osobně Pán Bůh dává určité poznání a schopnost vnímat duchovní klima sboru.

Dovolím si jen stručně shrnout, co z těchto podkladů lze poznat. Důležitější, než toto samotné hodnocení je budoucnost, a v ní to, jakým způsobem každý z nás nalézá svoje postavení a místo.

Náš sbor je díky Boží milosti rostoucím sborem. Během posledních tří roků jsme přijali 48 plnoprávných členů. Myslím, že toto nesmíme přehlédnout. To je nádherný Boží dar. Toto jsou spasení lidé. Boží děti. Navíc připojeny k místnímu sboru. V nebi je veliká radost nad těmi bratry a sestrami. Je i v našem srdci vděčnost, že Pán navzdory našim pochybám, nedostatkům, koná své dílo?

Ve finanční oblasti jsme mohli více růst. Obětavost na člena se zvýšila na 9 666 Kč.

Pár grafů z NCD.....

Jsme přesvědčeni, že Pán nás miluje a také vychovává. Myslím, že jsme přijali i ty mnohé zkoušky, nemoci jako jeden ze způsobů Božího jednání s námi. Neměli bychom polevovat v modlitbách jedni za druhé a v přemýšlení, čemu nás Pán chce naučit, nebo kázat. Některé manželské krize, které se staly více, nebo méně zjevné, které jsme nedokázali úspěšně vyřešit, nebo jednoznačně pomoci jsou pro nás zklamáním. Mohou se stát velikou výzvou, varováním, hledáním cesty k prevenci a cílenému předcházení podobným krizím. Nebudeme moudrými lidmi, pokud se nám nepodaří z těchto zkoušek, a proher, vyvodit do budoucna poučení, ale také udělat několik konkrétních kroků k proměně ovzduší a vztahů ve sboru i rodinách. Myslím, že každý z nás by dokázal najít něco dobrého a současně by dokázal jmenovat pár skvrn na kráse tohoto zvláštního útvaru, jímž je tato část Kristova těla. Záleží na tom kolik těch vad, nebo krás se nás osobně dotýká, i když ve skutečnosti to, co se dotýká nás osobně, se dotýká všech a současně i Pána Ježíše. Záleží také kolik je v nás té pravé Boží lásky. Milujeme – li, dokážeme vidět vše jiným zrakem, více uneseme, přikryjeme. Nebudeme plivat do vlastního hnízda, útočit proti sobě, páchat sebevraždu. Zároveň však se láska nespokojí jen s průměrem. Touží po růstu, hledá nové věci, dokáže říci pravdu a nezabije přitom, neraní. Je ochotna se podřídit pro dobro těch dalších, nevzdá se neúspěchu. Pravá láska je naprosto spokojená, ale současně je nespokojená, že nedokáže projevit ještě více, plně uspokojit toho druhého. Možná to zní

nadneseně a fantasticky, ale dá se to říci i tak, že milující člen se nesoustředí toliko na to, aby se cítil dobře, aby se věci vyvíjely dle jeho představ, ale se porozhlédne kolem sebe tak, že ho zaujme to, aby se ti kolem něj cítili dobře a věci se vyvíjely podle jejich, spíš podle Pánových představ.

Mohli bychom tedy jako milující lidé říci, že máme problémy, ale současně se nám zde žije dobře. Není třeba zásadně nic měnit, i jinde jsou problémy, raději s tím nehýbat. Anebo bychom také mohli říci: milujeme tento sbor, budeme jej chránit, ale nespokojíme se s průměrem, se standardem, chceme víc milovat, rozvíjet, proměnit, zdokonalit, udělat co se jen dá. Přece to Kristovo tělo stojí za to. On za to stojí. V tomto kontextu lze říci, že náš sbor stojí na křižovatce. Je nutné se zastavit a položit si pár upřímných otázek:

Je to, co vidíme mezi námi ta Církev, o které řekl Pán, že ji nepřemohou brány pekla. Bude trpět, ale také vítězit. Bude mít vliv na společnost, bude solí, tzn., že tam kde budou žít její údy se bude vše měnit, každý pocítí slanou vůni.

Je toto místo podobné svoji funkci jako tělo. Každý má jasný úkol, ale současně má i svůj prospěch. Když se rozvíjí jeden, tak se rozvíjí i ten vedle. Současně cítí, že pokud ten vedle bude stagnovat, budu i já, protože bez něj nic nedokážu.

Je vhodné připomenout obraz z kulturní oblasti, kde sbor je jako divadlo. V běžném sboru je podium ve předu a tam někdo hraje. Diváci zhodnotí hru, zatleskají, nebo zapískají a jdou po svém. V živém sboru je podium uprostřed a tam se hraje. Každý má nějaký nástroj, úkol. Ono nakonec ta scéna není až tak podstatná. dokonce doma, ve škole hra může pokračovat. Má smysl. Jsme živý sbor? Kde je naše podium. Jedna z nejdůležitějších otázek je, jak je možné, že se členové evangelikálního sboru spokojí s tím, že přenechají svoji roli, nebo spíš vynechají a dovolí, aby léta života ta symfonie k Boží slávě byla děravá s přestávkami, s výpadky. Nebo roli přijmou, ale nebudou se učit texty. Zdá se jim to zbytečné. Před léty se je naučili, proč se musí stále dál učit. Pak se to stává i ve sboru, mezi tím se časem vyměnilo několik her, ale oni si hrají stále ty staré a jsou udiveni, že vlastně diváci již tam dávno nejsou, sál je prázdný. Je v tom aspoň bezpečno, je to známé, tak to vlastně ani nevádí, že je nikdo neposlouchá....Párkrát jsem o tom přemýšlel. Jak je možné, že my věřící lidé, spasení pro věčnost, vyvolení Boží nepotřebujeme se učit poznávat Písmo. Kdo bude brán k zodpovědnosti za to znevážení Božích darů a naši lhostejnost. Zvykli jsme si na to, že nám jiní zahrají, jsme spokojeni. Ono se zdá, že léta nám to prochází bez problémů, ale jednou přijde určitě doba, že nás Bůh postaví doprostřed a budeme nuceni zahrát sólo. Možná to bude hrozná překvapení. Možná si pomyslíme: "kdybych to věděl dřív, tak bych se lépe učil a připravoval. Ono vlastně Bůh mně především kvůli tomu nechal žít na této zemi. Ono to je vlastně již dnes hrozná škoda, když Boží děti zanedbávají věci svého Otce a jdou po svém. Jednou týdně se pak sejdou, aby zhodnotili scénu, dali svůj souhlas, nebo se pousmáli, a celý týden pak žili svým vlastním životem. Jen když zrovna něco nevychází, tak mají tu (odvahu) se vrátit a zažádat si o pomoc. A Bůh je tak dobrý, že je vyslyší. V biblickém kontextu bychom mohli říci, že sbor v Laodycei je výmluvným příkladem. "Jsem bohat, mám všechno, nic nepotřebuji". Jinými slovy: "Já už to všechno tak dobře znám". Pán Ježíš zareagoval velmi jasně: "Kéž jsi vlažný, nesnesu tě v ústech. Kup si u mě bílý šat a obleč se, jsi nahý"....

Máme dostatek poznání, kde jsme. Pokud myslíme vážně, to co vyznáváme, je našim úkolem, hledat nový prostor, kde bude možné ještě více a hlouběji rozvíjet Boží principy, při zapojení co nejvíc členů sboru. Po důkladném studiu Písma, mnoha rozhovorech, studiu různé vzdělávací literatury, setkání kazatelů naší církve i jiných denominací je zřejmé, že doba ve které žijeme je způsobila k tomu, aby věřící usnuli pro Boha, nebo také přijali výzvu doby a byli ochotni v tom krátkém čase, který zbývá do příchodu Krista využít tuto nádhernou příležitost pro duchovní růst a vztah ke světu.

Pochopili jsme, že jednou z cest pro naplnění Kristova poslání pro církve i náš sbor je **přijetí a aplikace skupinkového modelu sboru**. Je známé, že v minulosti již párkrát bylo o tomto hovořeno a zhaslo to. Tak to bylo i při vývoji létání i výrobě inzulínu. Dobré věci, principy se musí vícekrát oprášit, než semínko padne v pravý čas do úrodné země a přinese požehnané ovoce.

Proč skupinkový model sboru?

Zjistili jsme, že tento princip je Boží. Bible i dějiny církve potvrzují, že tam, kde církev žila ve skupinkách rostla, rozvíjela se, v opačném případě stagnovala

Podle průzkumu, který byl proveden v 1000 sborech v celém světě a také již nyní v naší zemi je dokázáno, že sbory, které rozvíjejí princip skupinek, jsou téměř bez výjimky rostoucími sbory. Navíc jiné principy, jako vzájemné vztahy, evangelizace, zbožnost, uctívání a služba dalších členů, tyto oblasti jsou posíleny a rozvíjejí se úměrně k počtu skupin v daných sborech.../

Některé nám známé sbory, které během několika let vzrostly velmi rychle: Jastrzebie, Praha – Dejvice, evangelický sbor v Košicích a další v zahraničí jsou důkazem, jak Pán Bůh rozlévá své požehnání, je – li připravena půda a jsou – li vytvořeny Boží zásady růstu, které Pán vložil do své církve.

John Wesley. VIZE RŮSTU. Snad největší slabinou současné církve je to, že miliony údajných věřících ve skutečnosti vůbec nejsou zapojeni, a co je ještě horší, ani to nepovažují za něco divného. Jakmile poznáme, že Kristovým úmyslem je, aby jeho církev byla bojovným společenstvím, ihned pochopíme, že konvenční uspořádání nepostačuje. Ve válečném tažení, kde 90 % vojáků není vycvičených, ani se nezapojí do boje, není reálná šance na vítězství. Došlo k tomu, že mnozí považují za samozřejmé, že už nestojí za to hledat v křesťanství. Stalo se pouze předmětem posměchu a zábavy, jakoby v odvetu, že tak dlouho rušilo radostí tohoto světa. Zlo v anglické společnosti se tak rozmohlo, že hrozila záplava zla a destrukce. Do tohoto ovzduší vstoupil John Wesley. Jeho velká idea byla prostá. Církev proměňuje svět nikoli tím, že produkuje obrácené, nýbrž tím, že činí učedníky. Musí je dovést ke zralosti. Toto zdůraznil: Nutnost učednictví, nutnost malých skupin pro učednictví, nutnost laických vůdců pro učednictví. Ustavil jednoho z pěti k práci v důležité službě a vedení. Nebyli to majetní, ani vzdělaní, neměli spoustu času, avšak měli duchovní dary a nadšení ke službě. " Toto probuzení se rozšířilo tak, jak jsme to nepoznali my, ani naši otcové. Celé zástupy jsou usvědčovány z hříchů. Přinášejí plody radosti, lásky a svatosti. Jak tyto ideje uvést v život?

„V církvi dávej přednost životu ve skupince. Připravuj druhé k tomu, jak získávat učedníky na obnovu bohoslužby. Církev, která se soustředí na učednictví, by tento důraz měla dotáhnout až na úroveň skupinek a učit lidi, jak sloužit Bohu a uctívat jej. Členové se silným důrazem na nauku by neměli zůstat za kazatelnou, měli by jít dál a ukazování mysli dovést až na úroveň skupinek. Přijmi strategii rovnice tří: slavení + shromáždění + skupinky Oslava - jsou veřejné bohoslužby církve. Shromáždění - jsou setkání skupin střední velikosti. Bunčky. - jsou skupinkami po šesti až dvaceti lidech, v nich se mohou rozvinout důležité vztahy a lidé se mohou opravdu poznat a ukazovat. Krásným příkladem této integrace S+S+S je sbor PCC v Newport News. Nejmarkantnějším aspektem tohoto sboru jsou kreativní bohoslužby s citlivým přístupem k hledajícím. Doplňkem této služby jsou programy pro děti a nedělní škola pro dospělé. Asi 80% členů navštěvuje sousedské satelitní skupiny, kde studium Bible, kreativní bohoslužba, hluboké společenství a silný důraz na misií přispívají k formování vyrovnaných věřících. Pastor se pravidelně setkává s vůdci skupin. Každý starší je vůdcem satelitní skupiny. Učednictví představuje spolu s vyučováním a misími hlavní cíl PCC a je integrováno do všeho, co tento sbor činí. !!Obnov ve svém sboru hlásání evangelia a připoj k tomu získávání učedníků.

Naše těšínské sbory, v době duchovního probuzení využívaly tohoto způsobu sdílení, vyučování. Navazovaly na hnutí "Pietismu", ve kterém byla realizována tato forma služby. S ústupem vlny probuzení ustupovala touha po tomto způsobu růstu.../ Zwiasek stanowczych chrzescijan, str. 49 / Naše sbory vznikaly růstem domácích skupin v daných lokalitách. Pokud skupinky jsou skutečnými živými buňkami, je možný neustálý růst a dělení. Násobením roste celý sbor. Není lepší místo, ani způsob jak pomoci, aby vztahy mezi věřícími byly rozvíjeny a milující, než v živé skupince. Pro zdravý rozvoj každého věřícího je nezbytně nutné, aby měl prostor pro trvalou pastorační, sdílení, přímluvnou

modlitbu, studium Písma, osobní evangelizaci. Je evidentní, že ve shromáždění jsou slyšet modlitby jen několika lidí, ve skupině se modlí většina účastníků. Nelze mít zpětnou reakci na zvěstované Slovo. Ve skupince většina sdílí své postřehy a otázky. To jsou naše zkušenosti z generačních, mládežnických aj. skupin, které již takto slouží v našem sboru. Jsme velmi vděční za jejich působení. Snad dvě věci zmíním, o kterých jsme uvažovali v dosavadní práci skupin:

a/ neřeší otázku rodin. Většina sester se účastní skupin, minimum bratrů. Je to nezdravé a zvláštní, že není mezi námi bratry střední generace tato touha po sdílení a poznání Písma.

b/ určitě setkání jednou za měsíc je dobré, ale možná, že neřeší celistvě poslání, které má plnit živá, misijní skupinka, která se schází častěji, než jednou za měsíc/ pastorece, evangelizace, sdílení, budování vztahů, řešení osobních problémů.../

Strategie pro náš sbor

Chceme, aby každý člen sboru přijal pro svůj život princip HLAVA, RUCE A SRDCE, tzn., že každý je vyučován, sám slouží a je měněn ve svém srdci – stává se.

Modlit se za pochopení většiny členů sboru a ochotu rozhodnout se jít naplno do tohoto způsobu služby

Modlit se za ty, kteří budou tímto osloveni a dají se pozvat.

V průběhu tohoto pololetí budeme kázat na toto téma a mezi sebou diskutovat o této koncepci.

Bude vybrána skupina potenciálních vedoucích, kteří budou mít možnost do konce června připravit se pro budování buněk. Budou se pravidelně scházet, budou školeni, budou se modlit a budou promýšlet tyto možnosti. Pokud možno, budou zproštěni jiných služeb, aby se dokázali plně věnovat této oblasti.

V průběhu této doby se pokusí s Boží pomocí založit pár domácích buněk. Zde budeme počítat s Vaší plnou spoluprací s nadějí, že sbor bude ochoten na období 1 roku zaměřit svoji pozornost na tento model a podřídit mu vše jiné. Po roce budeme zvažovat výsledek a hodnotit. Do konce prázdnin dosavadní aktivity budou pokračovat bez změn, po prázdninách skupinkový model bude **jedním z hlavních způsobů růstu, pastorece a misie**.

Staršovstvo a jednotlivé odbory budou rozvíjet tuto vizi komplexně v souvislosti s projektem "Přirozeného růstu církve".

Před nedávnem jsme stáli před rozhodnutím, zda máme znásobit naši obětavost na koupi kostelíka. Stalo se. Pán Bůh nám požehnal. Vynahradil jiným způsobem. Věřím, že to je pro nás velikou zkušeností a radostí. Jsem přesvědčen, že stojíme znovu na křižovatce, ne toliko finančních priorit, ale časových. Bůh touží, abychom se porozhlédli, zda jsme mu odevzdali zpátky několik vzácných hodin, které jsou i tak jeho darem. Věřím, že pokud je Boží vůli, aby jeho děti rostly v milosti a poznání, dal každému z nás čas, abychom jeho vůli mohli naplnit. Možná se budeme muset vzdát méně vzácných věcí, ale s vírou, že to má skutečně smysl. Mysleme na náš sbor, který se může stát útočištěm pro mnohé a my se můžeme stávat součástí tohoto díla spásy, které Bůh chce rozhojnit mezi námi. Možná, že ta doba už je skutečně velmi krátká. Prosím, promysleme každý za sebe před Pánem tyto věci a vydejme se tou správnou cestou, která má věčný význam a cíl.

Tadeáš Firla